

Enighed derom, kan det ikke gennemføres. Paa ethvert Punkt, i enhver Sag, vil de høje Ting og de forskellige Partier komme til at tage Standpunkt. At indskrænke Udgiften paa dette Omraade vil vist i Øjeblikket falde meget svært. Da der sidst opnaaedes Enighed om en Sag og det endda i meget kort Tid, nemlig om Tillægsafgiften paa Spiritus, var der i Lovforslaget indsat en Bestemmelse, som alle Partier gik ind paa — mere eller mindre villigt, skal jeg indrømme —, hvorefter det der indvandedes ved denne Skat, for en stor Del skulde gaa til at afhjælpe den Trang, der var opstaaet ved Arbejdsløshed, et Omraade, som vi ikke tidligere havde lovgivet om paa den Maade. Men man saa dog her uden videre under Øjnene, at man vilde komme til et forøget Tilskud fra Statens Side paa dette Omraade. Der kunde derimod være et andet Omraade, hvor det var muligt at komme til Indskrænkning i Udgifterne. Jeg skal ikke komme ind paa det her. Jeg vil ikke udvide Forhandlingen, men medens det ærede Medlem var inde paa det rent borgerlige, om jeg saa maa sige, kunde der være et Omraade, der ikke falder ind derunder, men hvor man kunde tænke sig, hvis Partierne enedes derom — og det var vel ikke uørligt — at komme ind paa en Indskrænkning af Udgiften, der endda kunde være ret betydelig.

Det andet, som det ærede Medlem (Dalsgaard) vilde for nu at afbøde den sørgelige finansielle Situation, som vi nærmer os til, var at forøge Indtægtskilderne. Det ærede Medlem nævnedes ligesom hans Værkfælle i Folketinget Luksusbeskatning — jeg har ikke hørt det nævne af andre i dette høje Ting. Ved første Behandling af Finansloven her sagde jeg, at det vist ikke var saa nemt selv i dette høje Ting at skaffe Enighed om, baade hvad Luksus er, og dernæst om, at det kunde være rigtigt at skride til en Forandring i Toldlovens Positioner — for det bliver vi jo nødt til. Jeg har netop for nylig erfaret, at det er ikke særdeles nemt, at naa til Enighed om en enkelt Ændring i en enkelt Position paa Toldloven — i alt Fald har jeg da endnu ikke faaet Besked om, at alle Partier var enige om dette Punkt. Derfor har jeg nogen Mistro til, at det overhovedet skulde falde let at faa en saadan Beskatning gennemført i begge Rigsdagens Ting. Og jeg maa jo stadig stille mig saaledes, at hvad der kan gennemføres, vil der være Rimelighed for mig i at foreslaa og medvirke til, men naar jeg paa

Forhaand er ret usikker paa, om det overhovedet lykkes at gennemføre en saadan Foranstaltning, vil der dog ikke være nogen Grund til — af demagogiske Hensyn f. Eks. — at foreslaa den. Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) talte om at fiske Stemmer. Ja, man fisker jo i og for sig de Stemmer, som man kan. Hvis man udvider dette Ord lidt, er det jo dog saaledes, at man — ogsaa det ærede Medlem — søger at skaffe sig saa mange Meningsfæller som muligt. Jeg vil gerne indrømme, at det kan være meget vanskeligt for det ærede Medlem at skaffe sig mange Meningsfæller, men det kan jo ikke forhindre andre Politikere i at skaffe sig Meningsfæller. Hvad anden Maade skulde de overhovedet kunne drive Politik paa? Man taler om Luksusbeskatning, om højere Beskatning f. Eks. paa Automobiler. Men mon det ærede 3die Medlem for 3die Kreds vilde være meget fornøjet med en saadan Beskatning? Jeg er efter tidligere Udtalelser fra hans Side ikke ganske sikker derpaa. Mon dette med Luksusbeskatning ikke til en vis Grad er Demagogi — for at bruge et Udtryk, som Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) plejer at bruge med megen Virkning og med ikke ringe Erfaring, idet han siger, at det demagogiske skal man vogte sig for.

Det ærede Medlem (Dalsgaard) var saa til sidst inde paa — og det vilde have undret mig, hvis han ikke var kommet ind derpaa — en Forhøjelse af Jernbanetaksterne. Det ærede Medlem talte om de enorme Udgifter, Jernbanerne har, og deres Underskud. Skal vi nu ikke en Gang se roligt paa denne Sag? Har det i disse Krigsaar været saaledes, at de danske Statsbaner har givet et Underskud stigende Aar for Aar og af en saadan Karakter, at det var umuligt at bære det? Jeg tillader mig at henvise det ærede Medlem til det sidst aflagte Statsregnskab; jeg ved — med hans Indsigt i finansielle Sager —, at han er velbekendt med det. Hvad viser dette Regnskab om Statsbanernes Balance? Det viser dette, at der paa disse var et Overskud af nøjagtigt 9,036,609 Kr. 84 Øre. Dette vil sige, at Statsbanerne for det paa-gældende Aar gav en Forrentning af 3 pCt., hvilket man i Almindelighed her til Lands vil anse for en passende Forrentning. Det ærede Medlem vil øjeblikkelig have sit Svar overfor mig: at det var den Gang, men nu? Jeg vil straks indrømme, at Situationen nu er meget forandret. Hvorledes Underskuddet vil blive,